

Найважливіше — перемогти большевизм

(Інтерв'ю з Обласним Комісаром в Рівному п. д-ром Вернером Беером)

Обласний Комісаріат (Губітекомісаріат) — перша інстанція цивільної німецької влади в нашій області. В будинку ч. 6 по вулиці Симона Петлюри вирішуються всі справи зв'язані з політичним, господарським і культурним життям Рівенщини.

На чолі Обласного Комісаріату стоїть Обласний Комісар д-р. Вернер Беер, призначений на це становище Філером Великонімеччини Адольфом Гітлером.

Д-р. Вернер Беер народився 26 жовтня 1909 р. в Баварії. Правничі студії відбував на університетах в Мюнхені і Вірцбурзі. Д-р. Беер є від 1932 р. членом націонал-соціалістичної партії. Від вибуху війни, в вересні 1939 року, аж до часу призначення його Обласним Комісаром брав активну участь у тій війні, як офіцер піхотних стрільців Німецької Армії.

Вже від 15 вересня 1941 року невтомно працює д-р. Беер над усуненням слідів деградаційної большевицької господарки в нашій області.

Ідучи назустріч бажанням наших читачів, редакція часопису «Волинь», звернулася до пана Обласного Комісара з проханням поділитися з українськими громадянами Рівенщини і своїми вразіннями, планами праці в майбутньому, досягнутими дотеперішньої праці.

Наше інтерв'ю з д-р. Беером було коротке. Викерпуючи відповіді на Обласний Комісар на наші запитання.

На перше наше запитання:

— Як уявляли ви собі, пане докторе, Україну, будучи ще в Райху?

Д-р. Беер усміхаючись, заявляє:

— Признаюсь вам, я прямо розмарувався. Я цікавився проблемами Сходу. Ми знали, що большевики ведуть на Україні винищуючу господарку, що вони намагаються фізично винищити українську інтелігенцію, знищити українську культуру. Тому мої уявлення про Україну були досить песимістичні. Але, якраз на Волині, де большевики були лише неповних два роки і не встигли ще довершити своєї руйнівницької роботи, справи представля-

ються інакше, ніж на українських землях далі на Схід. Тут усе ж таки є українська інтелігенція, люди мають більше ініціативи, вони, так би сказати, культурніші.

— Якою була ваша зустріч з українськими установами? — заважаємо чергове питання.

— Українські установи зі зрозумінням і відповідальністю працювали, вони багато допомагали мені. Якщо і були між нами якісь різниці, то вони виникали лише з інших мето-

шов. Багато хиб — це побольшевицька спадщина. Зрештою, большевицький балаган аж надто відомий тим, які його мусили переживати.

Щодо планів на майбутнє, то ось вони: працювати і ще раз працювати. Наводиться лад і порядок. Мусимо запровадити господарку посиленої ощадності. Німеччина і Європа ведуть війну за новий, кращий політичний і суспільний лад. Цю війну мусимо виграти. Мусимо знищити

арійське населення буде абсолютно відокремлене.

На наше питання, щодо відновлення діяльності Т-ва «Просвіта», щодо українсько-німецького культурного співжиття у клябах і т. д. д-р. Беер широко відповідає. Всі ці справи — конечні і вони в майбутньому найдуть свій повний вислів, але генер — війна і найважливіше воювати і перемогти.

Ще наше останнє питання:

Обласний Комісар д-р В. Беер у своїй кабінеті під час інтерв'ю з представником часопису „Волинь“

дів праці. Во якнебудь — і польська, і большевицька системи праці — інші, ніж німецька і людям важко було відразу оволодіти нашою системою.

— Пане докторе, в якому стані перебували ви Область по большевицях, які ваші плани праці? Як повинно вам допомогти українське громадянство? — питаємо.

Пан Обласний Комісар на хвилину задумується, потім говорить:

— Те, що залишили большевики, — жалюгідне. Дуже погана організація, чи краще брак всякої організації праці в кожній діяльній господарського життя. Добре, чи хоч би так-сяк організованих справ я не най-

большевизм і перемогти Англію. Українське населення має в цьому менший інтерес, ніж ми, німці. Тому прошу українських громадян зрозуміння, що тепер ведеться тверда війна і все мусить бути поставлене на службу перемогі.

Забезпечення населення харчами, паливом і т. п. — це я залишаю українським установам — Міській Управі, Міській Кооперативі та районним Управам. Виконуючи цю важку і відповідальну працю, міські Установи і Бурмістр міста Рівного зможуть вказати свої ініціативи, проявляти організаторські здібності.

Щодо окремих ділянок у місті, то не покищо не плануються, але не-

— Чи ви цікавилися нашими перковними справами і яке ваше відношення до них, пане докторе?

Наш Шановний Співрозмовець заявляє:

— Так, знаю. Релігійне питання стоїть тут гостро. Однак розв'язку цих справ ми вповні залишаємо українському громадянству. Від церковних достойників і священників, і то від всіх, вимагається тільки одного — творчої співпраці і допомоги в тій святій для всіх нас цілі — перемогти большевизм.

Широ прощаємось з паном Обласним Комісаром. Знаємо, що д-р. Вернер Беер є приятелем українців.